

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 12 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XII Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Magdalena Rychter-Raj

Protokolant:Stażysta Malwina Studzińska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa I. P.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W.

o zapłatę 3100,00 zł

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powódki I. P. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XII GC 242/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 stycznia 2016 roku powódka I. P. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie nim od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 3100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 27 września 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Na uzasadnienie zgłoszonego żądania powódka podała, że w dniu 21 lipca 2015 r. miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzony został samochód marki D. (...) o nr rej. (...), będący własnością poszkodowanego M. K. (1). Sprawca kolizji miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej z pozwanym Towarzystwem (...). Powódka podkreśliła, iż związku z brakiem możliwości korzystania z własnego samochodu, poszkodowany M. K. (1) korzystał z pojazdu zastępczego marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przez okres 29 dni tj. od dnia 22 lipca 2015 roku do dnia 20 sierpnia 2015 roku. Dobowa stawka najmu pojazdu zastępczego została określona w kwocie 140 zł netto, a więc całkowity koszt najmu wyniósł 4.993,80 zł, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...). Powódka wskazała także, iż poszkodowany przelał na nią wierzytelność o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz wezwała pozwaną do zapłaty wynikającej z faktury kwoty. Strona pozwana wypłaciła powódce odszkodowanie w wysokości 947,00 zł za okres obejmujący 11 dni według stawki 70 zł netto za dobę wynajmu, odmawiając wypłaty w pozostałym zakresie. Pozwana po ponownej analizie dokumentacji zgromadzonej w sprawie dokonała dopłaty odszkodowania w wysokości 947,10 zł uznając za uzasadniony dalszy okres wynajmu pojazdu obejmujący kolejne 11 dni. I. P. podała, iż żądana przez nią kwota stanowi różnicę między kosztem wynajmu pojazdu zastępczego jaki obciążał poszkodowanego a kwotą wypłaconą przez pozwaną. /pozew – k. 2-10 /

Pozwana (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. złożyła w dniu 13 czerwca 2015 roku pismo procesowe będące odpowiedzią na pozew, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Pozwany przyznał, iż w dniu 21 lipca 2015 r. doszło do kolizji, której sprawca posiadał w tym okresie ważną umowę obowiązkowego

ubezpieczenia OC zawartą z pozwaną. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za przedmiotową szkodę, uznając roszczenie związane z wynajęciem samochodu zastępczego przez 11 dni oraz w konsekwencji dokonując wypłaty odszkodowanie w kwocie 947,10 zł z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego, przyjmując za zasadną dobową stawkę najmu w wysokości 86,10 zł brutto. Pozwany kwestionuje żadaną przez powódkę stawkę za 1 dobę najmu pojazdu zastępczego w wysokości 172,20 zł brutto, jako rażąca zawyżoną. Pozwana zauważyła, iż poszkodowany w dniu 22 lipca 2015 r., w dzień po kolizji, wynajął pojazd od powódki. Jednocześnie pozwany zaproponował poszkodowanemu skorzystanie z możliwości najmu pojazdu zastępczego w ramach sieci partnerskiej pozwanego po bardziej korzystnej stawce dobowej czynszu najmu w wysokości 70,00 zł netto (86,10 zł brutto), jednakże M. K. (1) świadomie dokonał wyboru droższej oferty tego samego rodzaju. /pismo procesowe pozwanej – k. 45-47v/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. P. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą: (...) I. P., m.in. w zakresie wynajmu i dzierżawy samochodów osobowych i furgonetek. /wydruk z (...) powódki – k. 14/

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. jest osobą prawną prowadzącą przede wszystkim działalność ubezpieczeniową i reasekuracyjną./odpis KRS pozwanego – k. 16-18, 48-51/

W dniu 21 lipca 2015 roku miała miejsce kolizja, w wyniku której uszkodzony został samochód marki D. (...) o nr rej. (...), będący własnością M. K. (1). Sprawca kolizji, miał zawartą ważną umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej z (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W., obejmującą okresem ubezpieczenia między innymi datę, w której miała miejsce kolizja. /okoliczności bezsporne; akta szkody; zeznania M. K. (1) – k. 79v - 80/

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 22 lipca 2016 r. i zarejestrowana pod numerem (...). W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za przedmiotową szkodę. /okoliczność bezsporna; akta szkody /

Pozwana zawarła umowy o świadczenie usługi organizacji pojazdu zastępczego dla jej klientów z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P., P. G., prowadzącym działalność gospodarczą w K. oraz (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Z analizy treści umów wynika, że stawka dobową netto za wynajem pojazdu zastępczego parametrami zbliżonego do pojazdu poszkodowanego u partnerów pozwanej wynosi 75,00 zł netto. /umowy o świadczenie usług – k. 53 -58/

Pozwana zaproponowała poszkodowanemu skorzystanie z możliwości najmu pojazdu zastępczego w ramach sieci partnerskiej pozwanego po korzystnej stawce dobowej czynszu najmu w wysokości 70,00 zł netto (86,10 zł brutto). Poszkodowany z tej propozycji nie skorzystał. M. K. (1), nie zdecydował się na ofertę pozwanej ponieważ proponowała mu wynajem pojazdu zastępczego jedynie na okres 5 dni. Poszkodowany nie pamięta na jakich warunkach pozwany proponował mu najem auta zastępczego. Poszkodowany nie brał pod uwagę okoliczności, że przyjmując auto zastępcze od pozwanego zmniejszyłby koszty związane z najmem pojazdu zastępczego od powódki. / zeznania świadka M. K. - k.79v -80/

Poszkodowany M. K. (1) w dniu 22 lipca 2016 roku wynajął od powódki pojazd zastępczy S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły dobową stawkę wynajmu samochodu na kwotę 140 zł netto. M. K. (1) nie interesował się jakie są warunki najmu zastępczego. Pojazd wynajęty od I. P. był lepszy od uszkodzonego samochodu M. K. (1). Poszkodowany zgodził się na ofertę powódki i nie negocjował ceny. Poszkodowany nie miał pieniędzy by kupić auto za gotówkę lub by je wynająć za gotówkę. Poszkodowany dowiedział się o tym, iż uszkodzenia pojazdu kwalifikują je do szkody całkowitej już w trakcie oględzin przed likwidatorem. Poszkodowany sprzedał wrak pojazdu. Po wypłacie odszkodowania, gdzieś zimą poszkodowany kupił nowe auto. /umowa wynajęcia samochodu nr 10/07/2015 – k. 19; zeznania świadka M. K. - k. 79v -80 /

Poszkodowanemu niezbędny był pojazd zastępczy w celu dojazdu do pracy, po zakupy, w sprawach rodzinnych, do lekarza i we wszelkich innych sprawach osobistych. Pojazd zastępczy został mu wypożyczony bez kaucji oraz limitu kilometrów. (...) zastępcze od powódki poszkodowany trzymał miesiąc, bo został poinformowany że na taki okres mu ono przysługuje. Potem poszkodowany pożyczał auto od ojca, jeździł taksówkami, komunikacją miejską. / oświadczenie – k. 24; zeznania M. K. (1) – k. 79v - 80/

M. K. (1) korzystał z pojazdu zastępczego od dnia 22 lipca 2016 roku do dnia 20 sierpnia 2016 r. /okoliczność bezsporna, protokół wydania i odbioru samochodu – k. 20; zwrot przedmiotu umowy najmu – k. 21/

Po zdaniu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego powódka, za jego okres wynajmu, wystawiła M. K. (1) fakturę VAT nr (...) z dnia 20 sierpnia 2015 r. na kwotę 4.993,80 zł brutto, płatną w terminie 14 dni od daty wystawienia faktury. /faktura VAT nr (...) – k. 22/

O tym, że szkoda została zakwalifikowana jako całkowita M. K. (1) dowiedział się w dniu, w którym przyjechał likwidator na miejsce ocenić szkodę. Pozwany sprzedał samochód, zaś nowy zakupił w trakcie zimy. Po zdaniu auta zastępczego, a przed zakupem nowego poszkodowany pożyczał auto od taty, jeździł taksówką, komunikacją zastępczą. Ponieważ poszkodowany nie mógł korzystać z samochodu taty codziennie pożyczał samochód również od wuja. / zeznania świadka M. K. - k. 79v – 80/

Umową przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 20 sierpnia 2015 roku M. K. (1) przelał na rzecz I. P. wierzytelność przysługującą mu z tytułu umowy wynajmu samochodu zastępczego nr 10/07/2015 z dnia 22 lipca 2015 roku, na podstawie której została wystawiona faktura VAT nr (...). /umowa przelewu wierzytelności – k. 23; /

Pismem z dnia 20 sierpnia 2015 r. M. K. (1) dokonał zawiadomienia pozwanego o dokonanych przelewach przysługujących mu wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, na rzecz I. P.. /powiadomienie dłużnika o przelewach wierzytelności – k. 29/

Pismem z dnia 20 sierpnia 2015 roku powódka zgłosiła do rozliczenia swoje roszczenie wynikające z umowy wynajmu samochodu nr 10/07/2015 z dnia 22 lipca 2015 roku oraz wystawionej na tej podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 20 sierpnia 2015 roku na kwotę 4.993,80 zł, tytułem wynajęcia samochodu zastępczego przez poszkodowanego w wyniku powstałej szkody nr (...). /pismo – k. 25; potwierdzenie nadania i odbioru – k. 27 -28/

P. wezwaniem do zapłaty z dnia 5 października 2015 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty wierzytelności w kwocie 4993,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową./przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 30/

Pismem z dnia 13 października 2015 r. pozwany wydał poszkodowanemu M. K. (1) decyzję o przyznaniu odszkodowania w kwocie 947,00 zł brutto, jednocześnie wskazując, iż jak wynika z wyceny wartość uszkodzonego pojazdu przed szkodą wynosiła 1800,00 zł, gdy tymczasem poniesione przez poszkodowanego koszty z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 29 dni wyniosły 4993,80 zł. Pozwany poinformował, że koszt wynajmu pojazdu zastępczego uznano za okres 11 dni za stawkę 86,10 zł brutto, taka bowiem dobową stawką za była poszkodowanemu proponowana przez pozwaną spółkę za wynajem pojazdu od partnera pozwanej./decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 31, akta szkody;/

Kolejnym przesądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 23 października 2015 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty pozostałej wierzytelności w kwocie 4046,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową./przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 37 -38/

Pismem z dnia 4 listopada 2015 r. pozwana wydała decyzję o przyznaniu dopłaty odszkodowania w kwocie 947,10 zł brutto, jednocześnie wskazując, że po ponownej analizie dokumentacji zgromadzonej w przedmiotowej sprawie za uzasadniony okres korzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego uznała okres 22 dni, od 22 lipca 2015

roku do dnia wypłaty odszkodowania tj. do dnia 12 sierpnia 2015. Pozwany poinformował, że dobową stawkę za wynajem pojazdu zastępczego przez okres dalszych 11 dni ustalono na kwotę 86,10 zł brutto, taka bowiem dobową stawkę była poszkodowanemu proponowana przez pozwaną spółkę za wynajem pojazdu od partnera pozwanej./decyzja o przyznaniu odszkodowania – k. 39, akta szkody;/

W dniach od 16 października do 20 października 2015 roku strony prowadziły korespondencję e-mailową dotyczącą istotnych informacji dotyczących przedmiotowej szkody. Powódka otrzymane od pozwanej informacje uznała za szczątkowe./korespondencja e-mailowa – k. 33-36/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów załączonych do akt sprawy oraz zeznań świadka M. K. (1), które w ocenie Sądu stanowią wystarczającą podstawę do poczynionych ustaleń faktycznych. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich wiarygodności i prawdziwości, potwierdzają przedstawiane przez strony fakty i nie budzą wątpliwości. Także i Sąd nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu w całości.

W toku niniejszego postępowania powódka dochodziła od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 3100,00 zł wraz z ustawowym odsetkami liczonymi od dnia 27 września 2015 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Stosownie do treści art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela (art. 824 § 1 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna jednocześnie odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym skutkom zdarzenia, z którego wyniknęła szkoda. Zgodnie bowiem z art. 824 § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Naprawienie szkody (odszkodowanie) w tych granicach powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.) i następuje według wyboru poszkodowanego - przez przywrócenie do stanu poprzedniego bądź przez zapłatę określonej sumy pieniężnej.

W toku niniejszego postępowania bezspornym była sama zasadność najmu pojazdu zastępczego, uznając roszczenie co do zasady. Natomiast pozwany zakwestionował długość trwania najmu oraz stawkę najmu pojazdu zastępczego, która w przedsiębiorstwie powódki wynosiła 140 zł netto za dobę, gdyż w ocenie pozwanej zasadna była stawka 70 zł netto za dobę.

W przypadku szkody całkowitej za zasadny należy przyjąć okres najmu pojazdu zastępczego co najmniej do daty wypłaty odszkodowania, bowiem z datą wypłaty odszkodowania poszkodowany uzyskuje środki pozwalające na nabycie innego pojazdu w miejsce uszkodzonego.

Z uwagi na wypłatę odszkodowania przez (...) Spółkę Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. poszkodowanemu M. K. (1) w dniu 12 sierpnia 2015 roku Sąd uznał, że uzasadniony okres najmu w okolicznościach sprawy niniejszej wynosi 22 dni, to jest od 22 lipca 2015 roku, kiedy poszkodowany zgłosił szkodę do 12 sierpnia 2015 roku. Sąd uznał za niezasadnie podniesiony w niniejszej sprawie przez powódkę zarzut, że obowiązek zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego dotyczy wydatków poniesionych w okresie niezbędnym do kupna nowego pojazdu a nie tylko do chwili wypłaty odszkodowania. Pozwana podniosła, że M. K. (1) mógł zakupić nowy pojazd w dniu otrzymania odszkodowania ponieważ posiadał środki na zakup innego pojazdu w miejsce uszkodzonego. Strona powodowa natomiast w żaden sposób nie wykazała, by poszkodowany nie mógł w tym czasie dokonać zakupu, nie wskazała okoliczności, które by mu to uniemożliwiały oraz czy w ogóle podjął działania zmierzające do zakupu auta. Zaznaczyć należy, że poszkodowany

M. K. (1) dokonał zakupu pojazdu dopiero w „okresie zimowym”, a więc wiele miesięcy po wypłacie odszkodowania, i jak zeznał radził sobie bez pojazdu w okresie poprzedzającym zakup tego auta.

Reasumując W ocenie Sądu powód nie udowodnił zasadności roszczenia, w zakresie nie objętym odszkodowaniem wypłaconym w toku likwidacji szkody. Jak bowiem zeznał sam poszkodowany w trakcie postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez pozwanego, strona pozwana zachowała się w sposób wzorowy, realizując swoje obowiązki. Mianowicie, pozwana po otrzymaniu od poszkodowanego potrzeby skorzystania z samochodu zastępczego, niezwłocznie zaproponowała poszkodowanemu M. K. (1) wynajem pojazdu zastępczego od współpracującej z nią wypożyczalni. Pozwana zaproponowała stawkę za jeden dzień najmu w kwocie 70 zł netto. Poszkodowany nie zaprzeczył też twierdzeniom pozwanej co do wysokości stawki dobowej. Poszkodowany jednak tej oferty nie przyjął, nawet jej nie analizował, nie zastanawiał się i nie dążył do minimalizacji szkody, beztrwosko przyjął ofertę powódki mimo, iż dotyczyła pojazdu lepszego od uszkodzonego. Nie analizował też okresu rzeczywiście uzasadnionego najmu, z góry przyjmując za pewnik, iż może wynajmować bezgotówkowo pojazd zastępczy cały miesiąc. Wobec czego dnia 22 lipca 2016 roku wynajął od powódki pojazd zastępczy S. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły dobową stawkę wynajmu samochodu na kwotę 140 zł netto tj. dwukrotnie wyższą niż proponowała pozwana. M. K. (1) stwierdził, że nie zdecydował się na ofertę pozwanej, ponieważ proponowała mu wynajem pojazdu zastępczego jedynie na okres 5 dni, w dalszej części zeznał, że nie jest w stanie sobie przypomnieć kiedy i na jakich warunkach oferowano mu pojazd w InterRisk. Przy czym nie sposób uznać tłumaczeń poszkodowanego (że oferowano mu pojazd jedynie na 5 dni) za wystarczające wytłumaczenie zlekceważenia oferty pozwanej, zwłaszcza, że poszkodowany nie mógł przewidzieć, jak zachowa się pozwany po upływie tych 5 dni, czy przedłuży mu umowę najmu czy nie. Trzeba tu również pamiętać, iż poszkodowany już od chwili oględzin przez pozwanego wiedział o szkodzie całkowitej.. Dodatkowo M. K. (1) w toku procesu przyznał, że miał świadomość, iż wynajmowany przez niego pojazd zastępczy jest lepszy od pojazdu uszkodzonego. Poszkodowany nie próbował negocjować warunków umowy najmu z powódką. Co więcej poszkodowany nie podnosił nawet, iż zdecydował się na najem u powódki z uwagi na korzystniejsze dla niego warunki. Jak zeznał, warunki najmu nie miały dla niego znaczenia. Wobec powyższego Sąd stanął na stanowisku, że strona powodowa nie wykazała, z uwagi na niższą klasę pojazdu uszkodzonego od najętego, iż dla potrzeb obliczenia odszkodowania w zakresie objętym pozwem, winna być zastosowana dobową stawką najmu wyższą niż przyjęta w toku likwidacji szkody przez pozwanego. Sąd uznał również, iż roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie również co do okresu najmu – tj. ponad okres przyjęty w toku likwidacji szkody przez pozwanego. Albowiem poszkodowany nie dokonał zakupu pojazdu w czasie bliskim od dnia zdanie pojazdu zastępczego czy nawet wypłacenie odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu, a dużo później. Dodatkowo poszkodowany sam przyznał, iż w okresie między zdaniem pojazdu zastępczego a zakupem nowego auta, radził sobie bez własnego pojazdu. Co więcej ewidentnie poszkodowany swoim postępowaniem poprzez nieskorzystanie z oferty pozwanej, w zakresie pojazdu zastępczego, przyczynił się do zwiększenia szkody, a jego działanie w sposób ewidentny nie nosiło znamion współdziałania z ubezpieczycielem.

Zdaniem Sądu skoro poszkodowany miał możliwość skorzystania z tańszych usług najmu i z niej nie skorzystał, to nie może kosztami swych decyzji o charakterze nieekonomicznym i zwiększającym rozmiar szkody obciążać pozwanego. Postępowanie poszkodowanego nie może zostać zatem ocenione jako racjonalne, a jego konsekwencje wykraczają poza granice normalnych następstw zdarzenia szkodzącego. W ocenie Sądu, poszkodowany, bez żadnych utrudnień, mógł zminimalizować szkodę. Nie korzystając z oferty pozwanej poszkodowany naruszył obowiązek współpracy z dłużnikiem, o którym mowa w art. 354 §2 k.c. Jeżeli dłużnik z własnej inicjatywy oferuje poszkodowanemu zorganizowanie określonej usługi rekompensującej szkodę poniesioną przez poszkodowanego, a poszkodowany bez żadnego powodu z oferty tej nie korzysta, to nie sposób uznać za pozostające w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym kosztów przewyższających te koszty, które ponieść byłby zobowiązany, gdyby z oferty tej skorzystał. Jakkolwiek co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru usługodawcy wynajmującego pojazd zastępczy, to kryterium adekwatnego związku przyczynowego jest zachowane wówczas, gdy decyzja poszkodowanego o wyborze tego, czy innego usługodawcy pozostaje w granicach ogólnie pojmowanej ekonomicznej racjonalności (wyrok SO we Wrocławiu, sygn. akt II Ca 836/15).

Mając powyższe rozważania na uwadze, zdaniem Sądu, pozwana wykonała swoje zobowiązanie, płacąc z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 22 dni odszkodowanie ustalone z uwzględnieniem stawki dziennej 86,10 zł brutto (stawki wg. której miał nastąpić oferowany poszkodowanemu przez pozwaną najem). Z tych względów powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i zasądził od powódki, która przegrała proces na rzecz pozwanej kwotę 1217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powódki Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).